

UKRUTNĚŠ KRUTĚ% KRÁŤĀ• HISTORKY

ÁĚtvrtek, 13 listopad 2008

U mého manĚla v rodinĚ dodrĚjí spoustu tradic, které se týkají jídla. Zejména Āas vánoĀní je tradiĀními kulináĀskými pĀĀmimo protkán - myslím, Ĥe se nejedná o pĀĀmiliš velkou nadsázku, kdyĤ napíši, Ĥe se v MedvĀdovic rokaĤdoroĀnĀ od ŠtĀdrého dne k Silvestru projedí. U nás doma to bývalo jiné - na ŠtĀdrý den jsme s bratrem vyhlíĤeli hladovĀ z okna ono slibované zlaté prase.

Teprve pozdĀji, kdyĤ uĤ jsme byli starši a bylo nám zĀĀejmé, Ĥe zlatá prasata jsou nedostatkové zboĤtájnĀ z pĀĀmedem poschovávaných zásob ... k veĀĀĀ pak byl kapr a bramborový salát. Na prvý svátek vánoĀní byl k obĀd zbytek kapra a bramborového salátu, a stalo-li se, Ĥe mámĀ pĀĀi výrobĀ kapra a bramborového salátu ujela ruka, na druhý svátek vánoĀní byl k obĀdu - svĀte, div se - kapr a bramborový salát. Co všecho jedli na vánoce u MedvĀdĀ doma, popisovat nebudu, protoĤe bych se dnes vĀbec nedostala do postele - a navíc to pro mĀĀ pĀĀibĀh není podstatné. Podstatné je, Ĥe na ŠtĀpána se vĤdycky dĀlala krĀta... A o této krĀti tradici bych Vám dnes chtĀla vyprávĀt... Naše první společĀná zima, kterou jsme s MedvĀdem trávili spolu coby ĀerstvĀ zamilovaný pár, byla více neĤ mrazivá. Na první svátek vánoĀní, poté, co mi bramborový salát lezl i ušima, odjela jsem slavit ke své budoucí tchýni. Na rozdíl od Prahy tam bylo všude na ulicích bílo a neĤ jsem došla od autobusu, mĀla jsem úplnĀ promoĀené boty i kalhoty. Na zvonĀní mi nikdo neodpovídal, ale vzadu na zahradĀ jsem zahlédla nĀjaký podezĀ pohyb - kdyĤ jsem tam pĀĀišla, naskytla se mi docela netradiĀní podíváná: všichni Ālenové MedvĀdovy rodinky krouĤili systematicky po zahradĀ a lyĤĀĀskými hĀlkami píchali do kupek zmrzlého snĀhu. „Co to dĀ zeptala jsem se zvĀdavĀ. „Hledáme krĀtu, která má být zítra k obĀdu," znĀla odpovĀĀ. Tchýni se zkrátka nevešla krĀta do mrazáku, tak ji vystrĀila ven, zahrabala do snĀhu a zapíchla k ní klacík. JenĤ nepĀĀedpokládala Ĥe pĀĀes noc napadne dalšich tĀĀicet ĀĀsel, klacík zmizí pod nánosem snĀhu a Ĥe snĀze by se našla je v kupce sena, neĤ zmrzlá drĀbeĤ pĀĀikrytá kĀupavou bílou peĀĀinou. KrĀta se nenašla a tudĀĤ jsme ji r (O pár mĀsicĀ pozdĀji sníh roztál, krĀta vykoukla v celé své kráse a putovala rovnou do popelnice.) Dalši zima, to uĤ jsme s MedvĀdem bydleli spolu, byla o poznání mírnĀši. Ve snaze dostat krĀti tradici a pĀĀesvĀdĀit tchýni svém (neexistujícím) kuchaĀském umĀní, vybrala jsem zvíĀĀe vĀtši neĤ velké, které slibovalo, Ĥe nasytí dostatek poĀet zájemcĀ. RovnĀĤ se mi nevešlo do mrazáku, tak jsem ho vystrĀila na balkon. Na ŠtĀpána ráno jsem se probudila a první na co mi padl zrak, byla okna vedoucí na zahradu. MalíĀĀ mráz odvedl dobrou práci a okenní tabulky posel Āetnými umĀleckými vĀtvory. Není nic hezĀiho neĤ leĤet v teplé posteli a pozorovat jak venku za oknem mr„Sakra, krĀta!" vzpomĀla jsem si. PozdĀ. O nĀkolik hodin pozdĀji, poté, co na zmrzlé krĀtĀ marnĀ demonstrovala svou sílu všichni MedvĀdí muĤi, dva noĤe vypovĀdĀly sluĤbu a krĀta nebyla ani o píĀ nakrojenĀši n zaĀátku, bylo jasné, Ĥe se druhý svátek vánoĀní bude muset obejít bez ukrutnĀ zatvrzelé drĀbeĤ i tento rok. Loni jsme vánoĀní svátky trávili s MedvĀdem sami a tak jsme si koupili jen takovou malou krĀtiĀku, která se vešla do mrazáku. Abychom zase nedopadli jako rok pĀĀedtím, MedvĀd ji vyndal vĀas, dal ji rozmrazit do dĀĀezu (do toho, co se nikdy nepouĤívá) a pĀĀikryl ji odkapávacĀm na nádobí. JenĤ nakonec to všecho dopadlo jinak, protoĤe jsme poslední chvíli dostali pozvání ke sváteĀnímu stolu k pĀĀibuzným a na naši milou krĀtu nedošlo. BohuĤ také nedošlo vĀas nám, Ĥe by tedy bylo vhodné ji nĀjakým zpĀ sobem zpracovat - ano, prostĀ jsme na ni zapomĀli. A nevzpomĀli jsme si, dokud nám to nezaĀalo v kuchyni tĀak nĀjak zvlĀštnĀ" zapáchat. KrĀili jsme nosy a pĀĀemýšleli, odkud ten puch vychází - nĀjakou dobu to všem trvalo, neĤ jsme byli schopni lokalizovat epicentrum smradu (jak jste asi pochopili, v kuchyni pĀĀíš mnoho Āasu netrávíme :-)) To uĤ byla krĀta v takovém stavu, Ĥe putovala za svou pĀĀedchĀdkyní do popelnice. Jen psi se za naším domem ještĀ pár dní zálibou otĀĀeli... TakĤe jak je vidĀt, máme uĤ svou vlastní vánoĀní tradici - kaĤdým rokem vyhodíme jednu krĀtu do popelnice, to sice historka o vaĀĀení, protoĤe k vlastnímu vaĀĀení jsem se vlastnĀ nikdy nedostala; ale pokud se mi letos povede pokusit se dostat do dalšího levelu a pĀĀijde i na vlastní zpracování zvíĀĀeny, budu vás informovat - i to bude dozajista historka k popukání. Sandra UPOZORNĀŠNĀ: SoutĀĤ trvá do 30. 11. 2008 Prosím, své texty posílejte na adresu: redakce - kudlanka.cz díky, d@niela ..